

[Kirsten Jacobsen.]

man lægge normal tinglysningsfrist, normal stempelfrist. Men lovforslaget blev fremsat den 25. marts. Så selv om man vil holde de frister, har alle mennesker kunnet foretage det. Et ganske kort eksempel, hr. Johan Philipsen: hvis et ejendomsselskab ejer ejendomme til en samlet værdi af 1 mill. kr. med en belåning på 800.000 kr., så har de en friværdi på 200.000 kr. Desforuden har firmaet to lastbiler og noget kontorinventar med en bogført værdi på 100.000 kr. Hvad gør det selskab for at falde ind under stk. 5? Ja, det optager et lån på 150.000 kr., for så har det kun en friværdi i ejendommene på 50.000 kr., mens lastbilerne og kontorinventaret har en bogført værdi på 100.000 kr. Og så er de undtaget fra reglen i stk. 4. Hr. Johan Philipsen, det tror jeg ikke man kan komme uden om!

Knud Damgaard (S):

Vi kan vist trænge til at få nerverne lidt i ro på dette tidspunkt. Jeg synes nok, det er meget interessant at høre alle dem, der hævder, at de kom skam da først med hensyn til at påpege dette hul i forbindelse med selskaber. Må jeg ikke meget stilfærdigt sige, at det hul drøftede vi fra den allerførste dag mellem forligspartierne og havde til undersøgelse, under hvilken form man kunne få stoppet hullet.

Det kan vel ikke være rigtigt, når fru Kirsten Jacobsen – ikke bare i forbindelse med det blandede selskab, men omtrent i princippet vedrørende bestemmelserne om selskaber og udstykningsmuligheder – ligesom lader skinne igennem, at advokatstanden her i Danmark er af en sådan moralsk beskaffenhed, at man helt uden videre afgiver tro og love-erklæringer efter forgodtbefindende. Det tør vi i hvert fald hverken sige eller tro. Vi tror på hæderligheden blandt danske advokater, og derfor tror vi, at denne bestemmelse har virkning.

Naturligvis kan vi da ikke komme uden om, at vi er nødt til at gøre det, der før var lovligt, ulovligt, at vi er nødt til nu at sikre os imod, at man bare kan gøre dette eller hint, men det er da rimeligt at sige, at mens vi kan gøre ting ulovlige, så kan vi jo ikke forhindre, at der fortsat er forbrydere. Men nu har man et grundlag at dømme dem på, og det synes jeg fru Kirsten Jacobsen skulle have med i sine overvejelser.

Det er rigtigt, når vi taler om selskabet, der

er et blandingsforetagende, at det her er ikrafttrædelsesdatoen, der danner skillelinjen. Det må vi affinde os med, men det er skillelinjen, og fra den dag er det ikke længere muligt.

Mølgaard (DR):

Jeg skal for en ordens skyld oplyse, at retsforbundets gruppe har sympati over for sentensen, at forslagene skal affattes i et klart og forståeligt sprog. Vi kunne have lyst til at tilføje, at de skal også være enkle at administrere, gode og retfærdige. Det er vist ikke embedsmandsværk, men politisk værk, der gør, at intet af disse kriterier er opfyldt med det lovforslag, der her er til behandling. Vi har i retsforbundets gruppe ingen lyst til at sige, at justitsministeriets lovkontor er bedre til at bringe listallet ned end andre institutioner inden for statsadministrationen, så derfor vil vi blande os uden om støtten til dette forslag om motiveret dagsorden.

Boligministeren (Ove Hove):

Kun en ganske kort bemærkning i forbindelse med hr. Wilhjelmis lidt opstemte bemærkninger om Nørrebro's Beboeraktion, som jeg skulle have helt overset og nærmest sjoflet heroppefra. Nej, det, jeg satte et stort spørgsmålstegn ved, var hr. Wilhjelmis omgang med det materiale, som Nørrebro's Beboeraktion har fremskaffet, bl. a. i betænkningen, hvorfra jeg blot vil citere nogle få linjer. Der står i udtalelsen fra mindretallet i betænkningen først, at der kom vældig gang i udstykningsansøgningerne i Københavns kommune, efter at der var chance for lovforslag. Og så fortsætter man uden videre forklaringer:

»De værste formodninger bekræftes af den dokumenterede opgørelse, Nørrebro's Beboeraktion har tilstillet udvalget. Det fremgår heraf, at der er anmeldt udstykning for ikke mindre end 15 pct. af de privatejede udlejningsejendomme i den sorte firkant.«

Og så siger man ikke en pind mere om det spørgsmål. Dermed lader man formode, at alt dette hører til den nye situation, selv om det i materialet er dokumenteret, at de 10 pct. af udstykningerne hidrører fra før miniboligforliget, og hvad angår de 5 pct. er det ikke engang sikkert, at mere end halvdelen af ejendommene længere ejes af private udlejere.

Anden næstformand (Erlendsson):

Fru Kirsten Jacobsen har ønsket endnu en